

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **L. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 11. 2019, č. j. 45901/19/5300-22442-706033, ze dne 16. 10. 2019, č. j. 43180/19/5200-10424-700519, ze dne 23. 10. 2019, č. j. 44119/19/5100-41451-712626, a ze dne 22. 10. 2019, č. j. 43932/19/5100-41451-712626, v řízení o kasačních stížnostech T. a L. R. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2020, č. j. 9 Af 51/2019 - 105,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost T. R. **s e o d m í t á .**
- II.** Návrh L. R. na ustanovení zástupce z řad advokátů **s e z a m í t á .**
- III.** Kasační stížnost L. R. **s e z a m í t á .**
- IV.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] T. R. a L. R. (dále „stěžovatelé“) kasačními stížnostmi napadají v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze, jímž byly zamítnuty žalobcovy návrhy na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Společně s podáním kasačních stížností požádali o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

K výroku I.:

[3] Kasační stížnost stěžovatelky Nejvyšší správní soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož byla podána osobou zjevně neoprávněnou a je tak nepřijatelná. Napadené usnesení bylo adresováno výlučně stěžovateli a bylo vydáno v řízení o jeho žalobě, jehož účastníkem T. R. nebyla (její návrhy byly vyloučeny k samostatnému projednání a rozhodnutí usnesením městského soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 Af 51/2019 –

91). Z tohoto důvodu není osoba oprávněnou k podání kasační stížnosti ve smyslu § 102 s. ř. s.

[4] O návrzích stěžovatelky na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť by to za popsané procesní situace bylo zbytečné a nevhodné.

K výroku II.:

[5] Nerozhodoval ani o návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků. Jeho kasační stížnost je sice přípustná ve smyslu § 102 a násl. s. ř. s., směřuje nicméně proti procesnímu rozhodnutí městského soudu, v důsledku čehož stěžovatel není povinen soudní poplatek hradit (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19).

[6] Nezbytné naopak bylo posoudit jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatel sice z totožných důvodů, pro které není povinen hradit soudní poplatek, nemá povinnost být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., bylo nicméně nutné zvážit, zda zástupce nezbytně nepotřebuje k ochraně svých práv (viz § 35 odst. 10, větu první, s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že posledně uvedená podmínka nebyla splněna. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí městského soudu ve věci osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, jedná se o věc právně jednoduchou. Stěžovatel podal kasační stížnost, jejímuž projednání nic nebrání, a je tedy zřejmé, že je schopen svá práva adekvátně bránit sám.

[8] Vzhledem k tomu, že nebyla splněna jedna z podmínek pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 10 s. ř. s., soud se splněním dalších podmínek pro nadbytečnost nezabýval a stěžovatelovu žádost zamítl.

K výroku III.:

[9] Následně přistoupil k přezkumu usnesení městského soudu optikou kasačních námitek a ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[10] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Městský soud vyšel při svém rozhodnutí z relevantní právní úpravy (§ 36 odst. 3 a § 35 odst. 10 s. ř. s.), své rozhodnutí řádně odůvodnil a opřel je o zákonné důvody.

[11] Důvodem zamítnutí stěžovatelových žádostí byla především neúplnost a nevěrohodnost informací o jeho majetkových poměrech; je to žadatel (tedy stěžovatel), koho v těchto situacích tíží břemeno tvrzení a důkazní a kdo je tedy povinen pravdivě, úplně a věrohodně tvrdit a doložit, že pro nemajetnost není schopen zaplatit soudní poplatek a hradit odměnu zástupce (viz citovaný § 36 odst. 3 a § 35 odst. 10 s. ř. s.).

[12] Stěžovatel proti tomu v kasační stížnosti namítá, že postup městského soudu je zcela odchýlný od postupu soudů v jiných věcech. Žádný konkrétní případ, ve kterém by stejné poskytnuté informace byly posouzeny jinak, však neuvádí. Nejvyššímu správnímu soudu je přitom z úřední činnosti známo, že stěžovatelovy shodně odůvodněné žádosti jsou pravidelně ze shodných důvodů zamítány, a to také Nejvyšším správním soudem (zmínit

pokračování

lze např. usnesení ze dne 17. 9. 2020, č. j. 2 Afs 166/2020 - 46, nebo ze dne 21. 2. 2019, č. j. 4 Ads 28/2019 - 21).

[13] Stěžovatel si s ohledem na opakované vedení soudních sporů, v nichž žádá o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce soudem, musí být vědom, jaké jsou podmínky pro vyhovění těmto žádostem a proč s nimi není úspěšný. Nejvyšší správní soud proto považuje za zbytečné znovu opakovat již mnohokrát vyřčené a v podrobnostech odkazuje na svá výše zmíněná usnesení a dále např. na rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 7 As 444/2018 - 21.

[14] Městský soud v napadeném usnesení dále uvedl, že stěžovatel vede soudní spory v neúměrném a kverulačním rozsahu, dobrodiní osvobození od soudních poplatků mu proto nemůže svědčit. Tento (vedlejší) důvod napadeného usnesení stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezpochyboval, Nejvyšší správní soud proto neměl prostor jej přezkoumávat.

[15] Z výše uvedených důvodů postupoval podle § 110 odst. 1, věty druhé, s. ř. s. a kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

K výroku IV.:

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 a 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti stěžovatelky, neboť byla odmítnuta. Stěžovatel nebyl se svou kasační stížností úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto také nemá. Žalovanému pak v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu